

แฉ! ผู้มีอำนาจ
เอื้อขบวนการ
ค้างา ขายนอ กร่าง

แฉ!ผู้มีอำนาจเอื้อขบวนการ
ค้างา ขายนอ กร่าง

หลายปีที่ผ่านมาเจ้าหน้าที่ประเทศไทยสามารถจับขบวนการลักลอบขนสัตว์ป่าผิดกฎหมายได้จำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็น งาช้าง นอแรด หรืออวัยวะสืบพันธุ์ ด้วยการตรวจตราอย่างเข้มงวดทั้งทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศ ดังเช่นจากกรณีล่าสุดที่เจ้าหน้าที่กรมศุลกากรประจำด่านตรวจอาคารผู้โดยสารขาเข้าประตู C สนามบินสุวรรณภูมิ ได้ทำการตรวจยึด “นอแรด” ครั้งใหญ่ที่สุดในประเทศไทย มูลค่ากว่า 173 ล้านบาท ด้วยการลักลอบใส่มาในกระเป๋าดูแลทางขนาดใหญ่ พร้อมกับมี 2 นายตำรวจ และข้าราชการจากกระทรวงยุติธรรม คอยอำนวยความสะดวกเปิดทาง

ทว่า แผนการที่เตรียมมาอย่างดีกลับเป็นอันล้ม เมื่อจู่ๆ เจ้าหน้าที่ได้ทำการเอกซเรย์กระเป๋าที่ขนนอแรดมา เป็นเหตุให้ผู้โดยสารหญิง 2 รายซึ่งเป็นเจ้าของกระเป๋าเห็นทำไม่ดีอาศัยช่วงชุลมุนหลบหนีไปได้ โดยขณะนี้ศาลได้ออกหมายจับทั้งสองแล้ว

ภายหลังกรณีดังกล่าวเกิดขึ้น หลายคนจึงเกิดความสงสัยพร้อมตั้งคำถามว่า...เหตุใดประเทศไทยถึงได้มีการลักลอบขนสินค้าที่หายากเช่นนี้?

เป็นเพราะคนไทยนิยมสินค้าเหล่านี้จึงมีออร์เดอร์เข้ามา?

หรือเป็นเพราะกฎหมายไทยอ่อนแอเป็นเหตุให้การลักลอบผ่านเข้ามาในประเทศไทยนั้นสามารถทำได้แสนง่ายดาย?

● ประเทศไทย เป็นแค่ “ทางผ่าน”

พิสิษฐ์ ณ พัทลุง ประธานมูลนิธิคุ้มครองสัตว์ป่าและพรรณพืชแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ เผยกับทีมข่าว Manager Live ว่า หากถามว่าเหตุใดจึงมีการลักลอบขนสัตว์ป่าผิดกฎหมายมายังประเทศไทย ก่อนอื่นต้องบอกเลยว่าไทยเรานั้นเป็นเหมือน “ทางผ่าน” เพื่อลักลอบขนสัตว์ป่าผิดกฎหมายไปยังประเทศจีนมากกว่า

เพราะเมื่อหลายพันปีมาแล้วคนจีนมีความเชื่อว่า “**นอแรด**” สามารถนำมารักษาโรคได้หลากหลาย
อย่าง เป็นยาที่มีราคาแพงมาก โดยในอดีตนั้นราคากิโลกรัมล่ะกว่า 2 ล้านบาท อย่างที่ทุกคนรู้ประชากร
จีนมีกว่า 1,400 ล้านคน ประกอบกับเศรษฐกิจในจีนขณะนี้เฟื่องฟูมาก เป็นเหตุให้สถานการณ์ต่างๆ
เปลี่ยนไป ในอดีตคนที่รวยจริงๆ มีไม่กี่คนที่สามารถซื้อนอแรดมากินเป็นยาหรือเป็นอาหาร ทว่าวันนี้มี
คนรวยเพิ่มขึ้นมาก ความต้องการจึงมากขึ้นไปด้วยส่งผลให้สามารถซื้อ
นอแรดมาเป็นยาบำรุงหรือเป็นอาหารได้อย่างง่ายดาย

อ่านต่อ **14**

ฉะนั้นประเทศไทยเปรียบเสมือนเป็น “ทางผ่าน” ของการ
ลักลอบขนสินค้าแบบผิดกฎหมายมากกว่า เพราะคนไทยไม่นิยม
กินเนื้อแรดกัน จะมีแค่ประเทศจีน และเวียดนาม ที่จริงจังกับการ
บริโภคสิ่งเหล่านี้ สำหรับเวียดนามคงมีบ้าง แต่ไม่เหมือนอนจีนที่
นิยมบริโภคเนื้อแรดเป็นหลักมากกว่า

ประธานมูลนิธิฯ ยังบอกอีกว่า สำหรับประเทศไทยนั้น ต้องดีใจเพราะว่า “งาช้าง” ตอนนั้นห้าม “ไม่ให้ซื้อขาย” อย่างเด็ดขาด! เพราะไม่ได้รับอนุญาตแล้ว จากที่เมื่อก่อนมีการยินยอมให้ค้าขายงาช้างจากช้างบ้านได้ ทำให้เมื่อก่อนนั้นมียอริเออร์งาช้างจากจีนสูงถึง 8,000 กิโลกรัม ส่วน “แรด” ในบ้านเราสูญพันธุ์ไปหลายสิบปีแล้ว จะมีก็แค่ “เสือ” ที่หลายส่วนยังคงเป็นที่ต้องการของตลาด เช่น หน้าผากนำมาทำยันต์ หนังสือมาปูบ้าน กระดูกเอามาทำเป็นยาจีน ซึ่งราคาแพงกิโลกรัมละหลายหมื่น เด็ดสุดคือ อวัยวะสืบพันธุ์เสือ นำไปทำเป็นยาบำรุงเชิกรัชนั้ดีสำหรับคนที่เชื่อในเรื่องเหล่านี้

● ทางสะดวก...เพราะผู้มีอำนาจช่วย

ถามว่ากฎหมายในบ้านเราอ่อนไปหรือเปล่า? ต้องบอกเลยว่า มีเหตุผลหลายปัจจัย

ประธานมูลนิธิฯ เผยอีกว่า เหตุผลมีหลายเหตุผลและมีหลายสถานการณ์ อย่างในกรณีล่าสุดที่เกิดขึ้น ผู้หญิง 2 คนที่เป็นคนนำ นอแรดมานั้นสามารถหลบหนีไปได้โดยไม่ฆ่าเชื้อและง่ายตาย ทั้งๆ ที่มีกล้องวงจรปิดจับภาพได้ แต่เหตุผลหลักคือ ในเหตุการณ์ครั้งนี้ มีเจ้าหน้าที่ 2 คนเข้าช่วยเหลือในการขนเอา นอแรดออกมาจากสนาม บินสุวรรณภูมิ แต่ก็ไม่สามารถเอาออกมาได้เพราะถูกเจ้าหน้าที่เข้า ตรวจค้นซะก่อน ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าขึ้นชมการทำงานของเจ้าหน้าที่ ที่ ทุ่ว ทุาย จนสามารถยึดของกลางได้ ถึงแม้จะมีคนขอแต่ทางเจ้าหน้าที่ก็ไม่ปล่อยผ่านไป

“ผมว่ากฎหมายไทยดีนะ อยู่เพียงว่าจะปฏิบัติหรือไม่เท่านั้นเอง จริงๆ แล้วประเทศไทยมีกฎหมายเยอะมากและค่อนข้างจะควบคุม ถ้าปฏิบัติจริงจึงผมคิดว่าสามารถแก้ไขทุกอย่างได้ แต่ในขณะนี้ความสำคัญอยู่ที่การปฏิบัติ วางปฏิบัติกับใครมากกว่า เพราะกฎหมายเมื่อออกมาแล้วสามารถใช้ได้ ย่อมเป็นเรื่องที่ดี แต่การปฏิบัตินี่สิที่เป็นตัวทำให้กฎหมายนั้นศักดิ์สิทธิ์ขึ้นน่าจะดีกว่านี้”

อ่านต่อ **14**

พิสิษฐ์ ณ พัทลุง

ดังนั้น การเลือกประเทศไทยเป็น “ทางผ่าน” ในการลักลอบขนส่งสินค้าผิดกฎหมายมีมานานแล้ว อยู่ที่ว่าปีไหนความเข้มข้นในการบริหารประเทศเป็นไหนมีมากน้อยแค่ไหน แล้วแต่สถานการณ์ รวมถึงวันนั้นใครเป็นใหญ่ วันนั้นใครเป็นรัฐบาล หรือวันนั้นใครเป็นเจ้าของพื้นที่ และใครคุมสนามบิน ซึ่งทั้งหมดทั้งมวลเรื่องเหล่านี้มี

การทำงานการเป็น “ขบวนการ”

ย้อนไปในอดีตเมื่อนานมาแล้ว ผู้ที่มีอำนาจ มีความสามารถ แค่งาน การ ก็สามารถนำรถไปรับสินค้าจากบ้านใครเครื่องบินมาเลย โดยที่มีใบอนุญาตพิเศษ ไม่ต้องให้เจ้าของเชื้อออกมาเองอย่างกรณีล่าสุดที่ถูกจับกุมได้

นอกจากนี้ แหล่งข่าวผู้คล่องใน ยังได้บอกเล่าประสบการณ์ตรงในการลักลอบว่า หากรู้การทำงานในนั้นจะรู้เลยว่า กลุ่มที่จะสามารถหิ้วของ ลักลอบค้าอะไรพวกนี้ได้สะดวกที่สุด ไม่ใช่ตำรวจ แต่เป็นกรมศุลกากรนั่นแหละ เพราะถึงตำรวจจะมีสิทธิเข้าไปตรวจได้ทุกพื้นที่ของสนามบิน แต่ส่วนใหญ่จะคุมอยู่ด้านนอกมากกว่า จะไม่เข้าไปจับกุม จะเข้าไปเฉพาะตอนที่นายท่าแจ้งว่า เกิดเหตุผู้โดยสารทะเลาะกัน หรือตรวจพบวัตถุต้องสงสัย ตรวจจับยาเสพติด หรืออาวุธเถื่อนได้ นอกนั้น พื้นที่ภายในคนที่ดูแลระบบสิ่งของเข้า-ออกภายในประเทศมีอยู่แค่หน่วยเดียว ที่เป็นคนตรวจ เป็นคนเฝ้าด่าน เป็นคนอนุญาตให้เอาของเข้ามาได้ ก็มีแค่ “เจ้าหน้าที่ศุลกากร”

● ปลอมผ่านไป จับไม่ได้ หรือกฎหมายอ่อนแอ

สาเหตุที่ทำให้ขบวนการเหล่านี้ไม่หยุดลงเสียที นับวันมีแต่ทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ เห็นทีจะหนีไม่พ้นเรื่องราคา อย่าง “งาช้าง” โลละล้าน อย่างน้อยก็โลละ 5 แสน ส่วนนอแรด นาทันนีฮอตสุดๆ โลละกว่า 2 ล้านบาท

และเหตุผลสำคัญอีกส่วนหนึ่งเป็นเพราะผลประโยชน์ในประเทศไทย ข้างเขาเสียเหลือเกิน จนแทบไม่สะเทือนต่อมูลค่าของผู้กระทำผิด แม้แต่นิดเดียว มีแค่โทษปรับและจำคุก แต่ส่วนใหญ่รอลงอาญา แม้ถูกจับได้ แต่กระบวนการยุติธรรมในบ้านเราก็ไม่ได้มีจุดมุ่งหมาย

เพื่อลงโทษผู้กระทำผิดเป็นหลัก แต่ทางหนึ่ง กลับเป็นไปเพื่อฟอกสินค้า เพราะเมื่อเข้าสู่กระบวนการทางกฎหมาย ศาลจะสั่งให้เอาของกลางไปทำลาย และส่งไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบ ซึ่งถ้าหากเขียนระบุไว้ว่า นอแรดหรืองาช้างดังกล่าว เป็นประเภทซากพืชซากสัตว์ ตาม พ.ร.บ. คุ้มครองโรคสัตว์ จะถูกส่งไปยังกรมปศุสัตว์ หากแจ้งว่าเป็น สัตว์ป่าคุ้มครองตามบัญชีต่างประเทศ ตามกฎไซเตส จะถูกส่งไปยังกรมอุทยานสัตว์ป่าและพันธุ์พืช จากนั้นจะให้ตั้งกรรมการรับผิดชอบการทำลายทิ้ง

แม้ปัจจุบัน ประเทศจีนจะเป็นตลาดค้างาช้างที่ใหญ่ที่สุดในโลก แต่ก็มีความที่จริงจังกับเรื่องการตรวจจับงาช้างผิดกฎหมาย และมีมาตรการลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรงมาก ลงโทษจำคุกตลอดชีวิตแก่ผู้กระทำผิดเรื่องงาช้างไปแล้วหลายสิบราย ผิดกับประเทศไทย ที่ดูเหมือนว่าจะจับหลอกเพื่อสร้างผลงาน สวามิภักดิ์ถึงตัวบงการใหญ่ๆ ลักที่

พิสิษฐ์ ณ พัทลุง ยังได้เสริมในเรื่องของความเสียหายหากไทยถูกลงโทษในการลักลอบขนส่งหรือนำเข้าสัตว์ป่าต้องห้ามว่า อาจมีผลกระทบกับเศรษฐกิจบ้านเรา อย่างในอดีตที่เคยมีการถูกลงโทษด้วยการไม่รับซื้อ “กล้วยไม้ไทย” ซึ่งมาตรการทางการค้าเหล่านี้มีความหมายมากกับเศรษฐกิจไทย หรือกรณีการถูกห้ามเข้าประเทศของสายการบินบางสายการบิน เพราะมาตรฐานไม่ถึง ในวันข้างหน้า หากไทยเราถูกลงโทษในเรื่องสายการบินไม่ผ่านมาตรฐานเมื่อไหร่ บอกได้เลยว่า “เสียหาย” หนักมาก

● ข้างป่า-ข้างเลี้ยงในไทยไม่น่าหวัง

อย่างที่รู้ “ข้าง” เป็นสัตว์ขึ้นชื่อของประเทศไทย และ “งาช้าง” ก็สร้างรายได้มหาศาลให้กับผู้ที่ลักลอบนำไปขายเช่นกัน ประธานมูลนิธิฯ ได้พูดถึงสถานการณ์ข้างป่าในประเทศไทยตอนนี้ว่า ไม่น่าเป็นห่วง เพราะข้างป่ามีการเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แต่สิ่งที่น่าห่วงเกี่ยวกับข้างไทย คงจะเป็นเรื่องของ “ข้างเร่ร้อน” ที่ยังตัวเล็กอยู่ อายุยังไม่ทันได้ดอยนมแม่ ก็ถูกคนเลี้ยงนำออกมาเดินตามท้องถนน แลกด้วยการให้กินนมแลคตาซอยวันละ 3 กล่องแทนนมแม่ เป็นภาพที่โหดร้ายทารุณมาก

รัฐบาลน่าจะใช้กฎหมายทหารฉ้อฉลจัดการให้เด็ดขาดเสียที เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ น่าสังเวช และเป็นเรื่องที่ไม่น่าจะเกิดขึ้น ทว่า ปัญหาเหล่านี้เราไม่สามารถจัดการอะไรได้ เพราะข้างเหล่านั้นไม่ใช่ ข้างป่า แต่เป็นข้างเลี้ยง ซึ่งข้างเลี้ยงกฎหมายยังคุ้มครองว่าเป็นสัตว์ พากหนะอยู่ยังไม่ได้แก้ไข

สำหรับ “ข้างป่า” ปัญหาใหญ่ๆ ที่เห็นอยู่คงมีอยู่เรื่องเดียว คือการเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ของข้างป่า เมื่ออัตราการเพิ่มสูงขึ้นจะ ทำอย่างไร? อันนี้ก็เป็นคำถามที่ต้องหาคำตอบกันไป

● สะกิดรัฐบาลเวลาออกกฎหมายช่วยฟัง ปชช.ด้วย

ทุกวันนี้หลายครั้งที่รัฐบาลออกกฎหมายใหม่ออกมา มักเกิด เสียงบ่นจากประชาชนบ่อยครั้ง ว่าเหตุใดกฎหมายที่รัฐบาลออกมา นั้นถึงไม่เกื้อประโยชน์ต่อประชาชนบ้างเลย เผลอเช่นเดียวกับ **พิธีกรรม พัทลุง** ที่อยากให้รัฐบาลเข้าใจถึงปัญหาในเรื่องต่างๆ อย่างถ่องแท้ ให้เข้าใจจริงๆ ไม่ใช่เป็นการฟังจากคนหนึ่งแล้วเชื่อคนนั้นทั้งหมด จากนั้นจึงเอาไปออกหรือแก้กฎหมาย

“ผมคิดว่าไม่เหมาะ การจะแก้หรือออกกฎหมายใหม่ต้องมีการประชุมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมด ก่อนจะ ออกกฎหมายให้ประชาชนปฏิบัติ ซึ่งทุกวันนี้แต่ละกฎหมายที่ออกมา “ไม่เด็ดขาด” เลย ผมอยากจะพูดว่าก่อนที่รัฐบาลจะออกกฎหมายอะไรมาให้ถึงประชาชนบ้าง บงอย่างออกมาอย่างหน้ามืดตามัว สุดท้ายแล้วกฎหมายก็ไม่สามารถปฏิบัติได้ โดยคนที่ปฏิบัติ ไม่ได้ คือ ประชาชน และประชาชนคือคนที่มีความผิด ส่วนคนที่ ออกกฎหมายไม่ต้องปฏิบัติเพราะเป็นเจ้าหน้าที่ คนเหล่านั้นจึงไม่มีความ ผิดอะไร”

เห็นที่ว่างงานนี้ กระบวนการลักลอบซื้อขายสัตว์ป่าสงวนอาจ จะมีหนทางกันบ้าง เมื่อเจ้าหน้าที่รัฐบางคนดัน (ทน) ไม่ได้กับการ กระทำที่ต้องเอาหูไปนา เอาตาไปไร่ ทำเป็นว่าไม่รู้ไม่ชี้ แบบเมื่อก่อนเสียแล้ว...

/MGRonlineLive

/manager_live